

Родолубие

На 21.08.1877г. започват боевете за връх Шипка

Командваната от Шакир паша колона достига до Орлово гнездо. До вечерта са предприети осем последователни атаки, отбити от българските опълченци.

Епичните боеве се водят на най-високите точки на Шипченския проход – връх Свети Никола (днес връх Столетов), връх Шипка и Орлово гнездо от 21 до 23 август 1877 г. между войските на Сюлейман паша и руско-българския отряд на ген. Н. Г. Столетов. След боя при Стара Загора Сюлейман паша, след като попълва армията си с хора, оръжие и боеприпаси, насочва войската си (27 000 редовна войска – без башибозука, и 34 оръдия) към преминаване на Шипченския проход. На 19 август ген. Столетов съобщава, че целият корпус на Сюлейман паша е построен срещу Шипка, че силите му са огромни, но че неговите бойци (36-ти Орловски пехотен полк и пет български опълченски дружини – 5500 души с 27 оръдия) ще се бият докрай и че подкрепления „са крайно необходими“. Но ген. Радецки, чиито войски са разположени на фронта от Севлиево до гр. Елена, счита, че придвижването на турците към Шипченския проход е само демонстрация и че главният удар ще бъде нанесен откъм Осман Пазар (днес гр. Омуртаг).

В отбраната на Шипченския проход българските опълченци се сражават героично – по своята самоотверженост и смелост не отстъпват на руските войници. На 21 август сутринта войските на Реджеб паша започват атака срещу позициите на връх Св. Никола, а челните части на Шакир паша настъпват срещу Орлово гнездо. На първия ден са отблъснати 7 атаки. На следващия ден турците не атакуват, но престрелките не стихват. Шипченци спечелват едно цяло денонощие, което е от огромно значение за успеха на отбраната. Решителният и най-тежък бой започва на 23 август. Още призори турците откриват артилерийски огън по цялата позиция. Около 10 ч. турците получават шест табора подкрепление. Към обяд всички турски атаки са отбити, но положението остава тежко. Патроните и снарядите са на привършване. Към 17 ч. настъпва критичният момент в тази героична епопея. По скатовете лежат труповете на повече от 1380 защитници. В боя се хвърлят всички, включително и тежко ранените. В последния момент пристига помощ. Ген. Радецки пристига с две сотни казаци и взвод планинска артилерия. Шипка е спасена, а армията на Сюлейман паша не успява да се съедини с войските на Мехмед Али паша и да подпомогне Осман паша, отбраняващ Плевен, и заедно да изтласкат руската Дунавска армия северно от р. Дунав. По време на 3-дневните боеве загубите на Шипченския отряд възлизат на 3100 руски войници и офицери и 535 български опълченци, а загубите на противника – на повече от 8200 души.